

Şevval Güldem

- şiirler -

Yayın Tarihi:

01.05.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ayrılığın Mevsimi'dir Sonbahar

Yine sonbahar ağaçlardan dökülüyor yapraklar.
Sonbahar yalnızlığın, ayrılığın mevsimi.
Yine ıslak ıslak yerler.
Buram buram ayrılık kokusu var.
Yaprağı dökülmüş ağaç gibi dökülmüş bir yanımız.
Yolun ortasındaki su birinkintisi gibi göz yaşlarmız.

Kırgın bu yapraklar.
Kırgın bu kaldırımlar.
Kırgın nu insanlar.
Diyorum ya son bahar.
Yalnızlığın mevsimi üzülmenin, kırılmanın, kaybetmenin mevsimi.
Son bahar ayrılığın mevsimi.

Şevval Güldem

Ben bir kürt sevdim.

Bir kürt sevdim
Diyarbakır'da ki Ongözlü köprü kadar umutlu
Silvan'da ki Malbadî köprüsü kadar aşık.

Ben bir kürt sevdim
Mardin'nin tarihi kadar eski
Nusaybin'de ki Beyaz su kadar soğuk.

Urfa'nın Balıklı gölü kadar muhteşem
Göbekli tepe kadar gizemli.

Ben bir kürt sevdim
Batman'nın petrolü kadar
Hasankeyf kadar çaresiz

Adıyaman'nın acısı kadar
Adana'nın sıcaklığı kadar.

Ben bir kürt sevdim
Mezapotamya'nın medeniyeti gibi
Tıpkı Fırat nehrinin Dicle nehrine olan aşkı gibi
Ben bir kürt sevdim.

Şevval Güldem

Dêma payîzê

Dîsa pelên payîzê ji daran dibarin.
Payîz demsala tenêtî û veqetînê ye.
Dîsa, cihên şil.
Bêhna veqetînê ya xurt tê.
Parçeyek ji me wek darê bi pelên xwe ketiye.
Hêsirên me di nivê rê de mîna kulmekê ne.

Ev pel hêrs in.
Ev peyarêk şikestî ne.
Mirov aciz kirin.
Yanî payîz e.
Demsala tenêtiyê demsala xemgînbûn, şikestin û windabûnê ye.
Payîz demsala veqetînê ye.

Şevval Güldem

Dengê tê

Min herî zêde dengê te eciband.
Bi evîna te bû ax;
Dengê te yê ku dilê min rehet dike.
Gazî her dengekî ji bo hezkirinê dike.
Her cara ku ez dibihîzim;
Ez dibim zarok.
Di guhên min de deng vedide!
Piçek şermezar kirin, piçek bêhêvî.
Vê carê cuda ye!
Bêbiryar di navbera derketin û mayînê de
dengvegerîn.

Şevval Güldem

Dêrdo

çavên te yên xezal bîna helbestê ne.
Gava ez wan çavan dibinim,
Dilemîn weq bîna tawê gêrmdibe.
Û dikele dikele êz dibim keleqa sêr agir.
Kenê te mîna stranekê di guhên min de
dihejine.
Ji bês we êvîn ê êz gej dibim.
Dema ku ez ji te nehîsim roja min roni nabe.
Û dibê bîrînêk sêr kêzêwamin dikvê.

Şevval Güldem

Dev Jê Berdê

Şev serxweş in li te difikirin.
Bi cixareyekê di destê min de heya sibê;
Ez li te tarî difikirim,
Ez hundurê xwe ji hev diqetînim,
Bi qestî ez xwe diêşînim.

an tu!

Tu berde min bi saetan bifikirine; Tu saniyeyekê jî nafikirî.
Bêhêvî! Ji hewldana ku bibe malbata min,
Dev ji hewildana hevaltiyê berdin.
Wê ji min hez kir, yê ku çû ez bûm
Dev ji tevgerê wek yek.
Rojekê em hev nas nakin
Û em ê ji hev re nebin tiştêk...

Şevval Güldem

Ela Gözlüm

Ela gözlerin şiir gibi.
O gözleri her gördüğümde
Yüreğim güneşin sıcaklığı kadar ısınmaya başlar.
Ve ısındıkça ateş gibi alevleniyorum.

Gülüşün kulaklarımda bir şarkı gibi yankılanıyor.
Sevdandan deli divane oldum.
Senden haber alamayınca günüm aydınlanmıyor.
Ve yüreğimde kanayan bir yara oluyor.

Şevval Güldem

Êm Ne Mumkin Bun

Em ji erd heta ezman ne mumkin bûn, ne mimkûn bûn.
Se pencê sibe ferq nake
Çaxe qû tu hati hişemin
Te ne tahm û ne jî xew hişt.
Di nîvê şevê de baran bi bare?
Tu yê bihatî bajarê min.
Dema tu nikarî biçî;
Zehmet e qû meriv fêm bike ka ew hêsirên min bûn,
An baran bû Qû şev şil kir?
Min ji te re got neçe!
Du xerîb hevdu nas dikin lê du xerîb
Dibe qû nekarin nas bikin.
Tu bûyî xewnu heyalemin.!
Nawa roje; Te bû sedem ku ez bêdeng bim, bê zıman, bêhest bim.
Tu çuyî; hişemin ma, bi şew xewin nakewê çawêmîn.

Şevval Güldem

Gelesin tutar belki.

Gelecektin...
Gözlerim gelişini aradı..
Galatayla kız kulesi kadar imkansızdık.
İstanbul yansa göz yaşım söndürür..!
Sen kokuyor bu şehir..!
Anılar kalmış şehrin her bir yanında.

Gelecektin...
Gözlerim gelişini aradı..
Turnalar gönderdim;
Haber ederler,
Belki taş kesilmiş vicdanın sızlar,
İki damla göz yaşı akıtırsın,
Gelesin tutar belki....

Şevval Güldem

Goristan

Dilê min goristan ê.
Min tu defin kir.
Tu di hundirê min de ji nû ve çêbûyî.
Min Kuşt; dîsa veşart.
Tu ji nû ve hatî dinê, min dîsa tu defin kir.
Gava tu hat dinyayê, min tu defin kir.
Min çiqas kuşt, tu ewqas mezin dibû.
Dilê min êdî ne goristan e,
Goristaneke mezinê.
Ew tijî laşên te yên mirî ye.

Şevval Güldem

Gömütlük

Kalbim bir mezarlık.
Seni gömdüm.
Yeniden doğdun içime.
Öldürüp; tekrar gömdüm.
Yine doğdun, yine gömdüm.
Sen doğdukça, ben gömdüm.
Ben öldürdükçe, Sen yeşerdin.
Kalbim artık bir mezarlık değil,
Koca bir kabristan.
Senin ölü bedenlerinle dolu.

Şevval Güldem

Gula Berfê

Dêwran diçe, dem derbas dibe.
Tu ji hişê min dernakeve.
Ez wek kulîlkek di nav berfê de şîn dibim.
Ez bi tenê me û stûyê min xwarê.
Ez ji sermayê dihejîm.
û tu qet nehatî hêwara min.
Ez gula berfê me!
Ez çawa dikarim bi sermayê bixapim?
Ne jî ji tenêtiyê re.
Ez gula berfê me!
Ez lî benda te me.
Helbet rojekê şaxa min bigiri.
Wê demê zivistana min ji min re bibe havîn.
û dilê min germ bibe.

Şevval Güldem

Hatırası Var

Bak sevgili!
Hatırası var bulduğumuz yerlerin.
Oturduğumuz parkların.
Elimi tutup, sarıldığın kaldırım kenarının bile hatırası var.
Bana aldığın kırmızı gülün bile hatırası var.
Ben seni uzaktan sevebilecek kadar yürekliydim de.
Sen sevdiğini bırakıp gidecek kadar yüreksizdin!
Onca anıyı, hatırayı hiç etmek daha kolay geldi.
Oysa Amed'de sevniştım ben onu.
Amed şehrim gibi.

Şevval Güldem

Hatinâ Tê

Ka tu dihatî..
Çavên min li hatina te digerê.
Em wek Galata û Birca Keçikê ne mumkin bûn.
Ger Stenbol bişewita dê hêsirên min vemirana..!
Behnatê tê ji wi bajarî.!
Bîranîn li her derê bajêr dimîne.

Ka tu dihati...
Çavên min li hatina te digere..
Min qulinga şand;
Ew agahdar dikin,
Dibe qu wîjdanê te yê dijwar biêşe,
Du dilop hêsir birejînê,
Belki hatina tê were....

Şevval Güldem

Hêv

Beî ku hîv derkeve ez her roj dadikevim behrê.
Ez li ser kursiyek rûniştim û li hilatina heyvê temaşe dikim.
Bayên dijwar ên ji deryayê dihatin rûyê min;
Mîna ku li rûyê min sîleyekê dixin.

Ez jî li hilatina rojê temaşe dikim.
Ma hûn dizanin ku ez vê yekê bi çi re berhev dikim?
Ez Heyv bûm, tu Roj bûyî.
Her sibe gava Roj hiltê, Heyv wenda dibe.
Her cara ku ew di we de xuya dibe,
Ez ê xwe jî winda bikim.

Min nexwest ji te bawer bikim, lê min bawer kir.
Paşê gava tu çû, ez tene mam.
Tenê cixareyek bi min re heye,
Stranên ku te tînin bîra min jî hene.
Mîna stêrkên ku li kêleka Heyvê dibiriqin.

Ez sar im, ez pir sar im!
Tariya ku min nedixwest biqede, tenê hevalê min bû.
Ez naxwazim ku ew di nav rojê de be!
Tariya sar bide min!

Şev jî serxweş in, delalê min.
Heyva ku te tîne bîra min jî serxweş e.
Êşa ku ez di tunebûna te de hîs dikim;
Tenê ez, Xwedê û Heyva ku ez her şev lê temaşe dikim nas dikim.
Carekê derkeve û bila ev rûyê min bibişire.

Şevval Güldem

Hêzkirin

Hêzkirin?
Barê kî girane sêr milêmê.
Eşêqê giranê; dildâ!
Şêr Çûyîna te, ne rojêk,
An sêt roj dêrbas bû.
Diçim diçim rê nakedê!
Çiyayê kî bilind li pêşiya minê.
Mirin ji minra pir nê dûrê...

Şevval Güldem

İmkansızdık

İmkansızdık yerden göğe kadar imkansızdık .
Gecenin üçü beşi fark etmez,
Geldin mi aklıma;
Ne tat ne uyku bırakırdın.
Gecenin yarısı yağdığı mı yağmur
Kentime sen gelirdin.
Gitmek bilmezken;
Geceyi ıslatan göz yaşım mı yağmur muydu anlamak zor?
Şana gitme demiştim!
İki yabancı birbirini tanıyan fakat İki yabancı
Belki de tanıyamıyan.
Gece kavusum oldun.
Gündüz; suskun, dilsiz, duygusuz olmama sebep oldun.
Gittin aklım kaldı uyuyamadım geceleri...

Şevval Güldem

İstanbul

Ah Őu İstanbul yok mu Őu İstanbul.
Seni bana hatırlatıyor.
Dar sokakları, Şehrin kalabalığı, denizin kokusu.

Eyy İstanbul eyy gözlerinde onu bulduğum.
Sen değilmişin beni yalnızlığa mahkum bırakan.
Sen değilmişin özlemi, çaresizliği öğreten.
Eyy içinde kaybolduğum Şehir sen değilmişin onu benden alan.

Eyy sevdami benden alan...
Sen değilmişin çiçeğimi dalımdan koparıp başkasının bahçesine diken.
Eyy İstanbul Şimdi sen söyle nerden bulayım sahipsiz sevdami...

Şevval Güldem

Kafamın İçindeki Mapushane.

Oysa benim içimde mahkemesi kurulamayan bir dava vardı.
Ben mahkûmdum!
Ne beni savunacak avukatım,
Ne de bana şahitlik yapacak sevenlerim vardı!
Kafamın içindeki parmaklar ardından yol görünüyordu.
İşkenceler görünüyordu!.."

Şevval Güldem

Kara Toprak

Herkesin bir derdi var
her derdin de bir acısı..
Herkesin beklenmedik bi gideni.
Bir de her kesin gideceđi bir ayu toprađı.
Sevdiđinin kokusu karışır toprağa,
Ondan yağmur yağıdığında güzel kokar toprak.
Ne axıtlar yakılır, gideni getirmez.
Sonra acılar katlanamaz hale gelir,
Elini uzatan olmaz ...

şevval Güldem

Kardelen Çiçeđi

Devran dönüyor , zaman geçiyor.
Sen aklımdan gitmiyorsun.
Ben karda açmış bir çiçek gibiyim.
Yalnızım ve boynum bükük.
Soğuktan titriyorum.
Ve sen hiç uğramadın bana!
Ben kardelen çiçeđim !
Ne soğuğa aldanırım,
Nede yalnızlığa .
Ben kardelen çiçeđim !
Seni bekliyorum .
Elbet bir gün dalımdan tutacaksın .
O zaman kışım yaz olacak bana.
Ve yüreğim ısınacak .

Şevval Güldem

Kêm dibî

Berê min bêtir bêriya te dikir
Dema ku ez lê difikirim çavên min tije hêsir dibin,
Dilê min diêşe.
Ez nikarim paşerojê ji bîr bikim,
Ûz nikarim wêneyan bavêjim.
Êdî hundurê min de kêm dibî.
Ez ditirsim te ji bîr bikim.
Ev ji dîtina te bêtir diêşîne.
Piştî ku çavên min çavên te dîtî, m
Mrin qet bi min re nehat.
Bila destê te carekê bi destê min bikeve.
Bila dilê min wek kevoka qu xwe ji bû azadiyê difrîne lêbide.
Bihêle ez carekê bêhna te bistînim.
Bira mirin li min şîrîn be.

Şevval Güldem

Kî Dizanê

Kî dizane...
Dibe ku rojekê li bajarekî din.
Di demeke din de.
Destpêkên nû jî.
Şertên din jî.

Di hewayaya baranê de, li nîvê kolanê.
Ez û tu
Piçek şil, piçek tevlihev.
Maçekî germ têra me germ dike.

Şevval Güldem

Kim Bilir.

Kim bilir...
Belki bir gün bařka bir Őehirde.
Bařka bir zamanda.
Yeni bařlangıĉlar da.
Bařka Őartlar da.

Yaĝmurlu havada, sokaĝın ortasında.
Ben, Sen
Biraz ıslak biraz daĝınık.
Sıcak bir öpücük iĉimizi ısıtmaya yetecek.

Şevval Güldem

Mezopotamya

Ben Mezopotamya dağlarında özgürlüğüne
uçan bir güvercinim,
Halaylar eşliğinde söylenen şarkıyım.
Bir ananın beyaz tülbentiyim.
Zılgıt sesleriyim.
Newroz ateşiyim.
Ben cumartesi annelerinin direnişiyim.
Ben Diyarbakır zindanlarında çıkarılan isyanım.
Ben Roboski katliamında ki çaresiz insanım.
Ben elma kokusunun peşinden koşan bir halep çocuğuyum.
Ben Mezopotamyanın kadim topraklarında dökülmüş kanım.
Var olan ama yok sayılan bir bölgeyim.

Şevval Güldem

Min dev jê berda

Me jî dizanibû ku em çawa di nav kesên derketin de bin.
Ji bo kesên din li dû xwe bihêlin û wan biterikînin.
Guh nede hêsirên ku diherikin,
Ji bo ku bê hest,
Evînek sê cent hilgirtin û xapandin.
Lê em têra xwe wêrek in ku em bi yekî ku em nikarin jê hez bikin re bin,
Em tu carî ew qas bêwijdan nebûne ku em hezkiriyên xwe li dû xwe bihêlin.

Lê min dev jê berda, min dev ji evîna ku ez ê her tiştî bidim ber xwe.
Min agir berda hemû riyên ku vedigerin wê evînê.
Ji ber ku veger ne mimkûn e.
Jiyan di dil de ji kesên ku qîmetê didin re tê dayîn.
Lê piştî vê saetê ne dil û ne jî jiyan ji we re nayê dayîn.

Şevval Güldem

Min ji kûrdê kî hêz kir

Min ji Kûrdêkî hez kir.
Bi qasî pira Ongözlü ya Amedê bi hêvî ye
Ew jî wek pira Malbadî ya Farqînê evîndar e.

Min ji Kurdekî hez kir
Bi qasî dîroka Mêrdînê kevn e
Li Nisêbînê weke ava spî sar e.

Bi qasî Gola Masîya ya Rihayê bi heybet e
Ew bi qasî Göbekli Tepe nepenî ye.

Min ji Kurdekî hez kir
Bi qasî rûnê Êlihê
Wek Êskîfê bêçare

Bi qasî tûjîtîya semsür
Bi qasî Êdene germ.

Min ji Kurdekî hez kir
Weke şaristaniya Mezopotamyayê
Mîna evîna çemê Firatê ya ji bo çemê Dîcleyê
Min ji Kurdekî hez kir.

Şevval Güldem

Papatya

Bakışların içimde beyazken.
Sararıp solan papatyalardı!

Şevval Güldem

Saklarını Şiirlerimle Karıştırdım

Sakallarını şiirlerimle karıştırdım,
Her satırıma kokunu anarak başladım.
Gözlerin aklıma gelince;
Sonu yokmuş gibi nokta koymayı unuttum!
Gülüşlerin şiirlerimde haykırıyor.
Bir teninin sıcaklığına benzetme bulamadım.

Kalemin ucundan akan mürekkep mi?
Yoksa!
Gözümden akan göz yaşı mı?
Hangisi önce kağıda temas ediyor meçhul.
Birbirleriyle yarışıyorlar gibi.

Sana olan sevgimi anlatamayınca;
Avuçlarımın içinde buruşmuş kağıt!
Tıpkı kalbimi avuçlarının içinde parçaladığın gibi!
Ama tekrar tekrar, satır satır, pes etmeden...
Sakalarını şiirlerime karıştırdım.

Şevval Güldem

Seni Bana Hatırlatan Ay

Her gün ay çıkmadan sahile iniyorum.
Oturuyorum bir banka ayın doğuşunu izliyorum.
Denizden gelen sert rüzgarlar yüzüme çarpıyor;
Sanki yüzüme tokatlar atılıyor.

Güneşin doğuşunu'da izliyorum .
Bunu neye benzetiyorum biliyormusun.
Ben bir Ay'dım sen bir Güneş.
Hane her sabah Güneş doğduğunda Ay kaybolur.
Sende her ortaya çıktığında,
Bende kendimi kaybederdim.

Sana inanmak istemezdim ama inanırdım.
Sonra sen gittiğinde tek alırdım.
Sadece yanımda sigaram,
Birde seni bana hatırlatan şarkılar var.
Tıpkı Ay'ın yanında parlayan yıldızlar gibi.

Üşüyorum çok üşüyorum!
Bitmesini istemediğim karanlık tek dostum olmuş.
Gündüz olmasını istemiyorum!
Verin bana serin karanlıkları!

Geceler bile sarhoş olmuş sevgilim.
Seni bana hatırlatan ay bile sarhoş olmuş.
Senin yokluğunda çektiğim acıyı;
Bir ben, bir Allah, birde her gece izlediğim Ay bilir.
Arada bir çık gel gülsüm bu yüzüm.

Şevval Güldem

Senin sesin

En çok sesini sevdim.
Sevdanla kül olmuş;
Yüregimi uslandıran sesini.
Her tonu aşka çağırın.
Her duyduğumda;
Bir çocuğa dönüşmem.
Kulağımda yankılanır!
Biraz sitem, biraz çaresiz bir yankı.
Bu sefer farklı!
Gitmek ve kalmak arasında kararsız bir
yankı.

Şevval Güldem

Sensizlik

Sevdamdandır bu sessizliğim.
Gecemi gündüzümü bir yapan.
Kaç geceyi sabah etim.
Unutmak için!
Akşam 12 sabah 4 arası saatimdin.
Gece ağır basıyor hayalin.

Kaç sabah ettim unutmak için.
Saat 12 oldu mu başa dönüyor.
Sahi kaç zaman oldu uyutmadın?
Neden acı veren yaralar içinde bıraktın?
Ne akan kanı duruyor nede acısı bitiyor.

Şevval Güldem

Sevmek

Sevmek!
Ağır bir y¼kt¼r omuzda.
B¼y¼k acıdır, y¼rekte.
Gidişinin ¼zerinden
Değil bir g¼n, bin asır geçmiş.
Y¼r¼yorum y¼r¼yorum yol bitmiyor.
Y¼ksek ve b¼y¼k bir dađdır beni bekleyen.
¼l¼m bana pekte uzak g¼r¼nm¼yor.

Şevval G¼ldem

Sitti

Kûla her kesî heye
Her kûlekîra êşek heye..
Çûna her kesî ya neçaverêkirî
Û destek axa ku her kes wê biçe.
Bêhna hezkiriya te bi axê re tevlihev dibe,
Dema ku baran dibare ji axê bêhn xweş tê.
Çend hêwaran şewitandin,
tiştên ku çûne venagerînin?
Wê demê êş bê tehemûl dibe,
Kes destê xwe dirêj nake.

Şevval Güldem

Son Durak

Uzun yollar dan geldim.
Son anons, son durak.
-Merhaba! demeden,
Daha duraktan inmeden.
Rota deęiřti.
Onca yolu geri dönüyoruz.

Yorgun, argın.
Tuaf yoran yol deęildi.
Kanatımca Malul kaldı kalbim.
İřlediđim tek günah;
Beklemenin zevkini tatmaktı!
Bedelini de kalbim ödedi.

Şevval Güldem

Tenêbun

Ev çend sed sal in?

Çîrokên neqedandî û çîrokên qedandî.

Şevên tarî yên ku tenêtiyê tînin bîra xwe.

Rêyên dirêj ên bêdawî di dawiyê de bi xemgîniyê tije ne.

Paşê hêsir diherikin.

Evînen ku bûne derd û xemên ku nayên xeyalkirin.

Mirovên Qu, îro û sibê de tevlihev bûne, ji bîr kirine ku çawa bijîn.

Mirovên ku li bendê ne, hêvî dikin, terikandin, derketin, xapandin û tenêtiyê hildibijêrin.

Çar dîwarên êş û cixare.

Şevval Güldem

Van

Eyy Van...
Ben bir kürt sevdim senin içinde gezinir.
Kalbi gln kadar kocaman.
Yüreęi Muradiye Őelalesi gibi berrak.
Ben bir kürt sevdim.
Gözleri bal, sözleri Şiir, gülüŐü Ali'nin kılıcı kadar keskin.
Ben bir Kürt sevdim.
Zin'nin Mem'e olan sevgisi gibi.
Ben bir Kürt sevdim.

Şevval Güldem

Vazgeç

Seni düşünmekten geceler sarhoş olmuş.
Sabahlara kadar elimde sigarayla;
kara kara seni düşünüyorum,
içimi parçalıyorum,
Bile bile canımı acıtıyorum.

Peki sen;
Sen bırak beni saatlerce düşünmeyi;
Bir saniye bile düşündüğün yok.
Vazgeç! Ailem olma çabalarından,
Arkadaş olma çabalarından vazgeç.
Beni seviyormuş, bırakıp giden benmişim
gibi davranmaktan vazgeç.
Bir gün birbirimizi tanımayacağız
Ve birbirimizin hiçbirşeyi olucaz..

Şevval Güldem

Vazgeçtim

Bizde bilirdik gidenlerden olmayı.
Karşımızdaki insanı geride bırakıp terk etmeyi.
Akan göz yaşını hiçe saymayı,
Duygusuz olmayı,
Üç kuruşluk sevda edinip aldatmayı.
Lakin sevemeyeceğimiz insanla olucak kadar yüreksiz,
Sevdiğimizi arkada bırakıp gidecek kadar vicdansız olmadık.

Ama vazgeçtim ben o uğruna herşeyi verecek sevdadan vaz geçtim.
Ben o sevdaya dönüşü olan tüm yolları ateşe verdim.
Dönmek mümkün olmasın diye.
Kıymet verene de gönülde verilir ömür de.
Ama sana ne gönül ne de ömür verilir bu saat'en sonra.

Şevval Güldem

Wan

Hey Wanê...

Min ji Kûrdekî hez kir, ew di nav te de digerê.

Dilê wî bi qasî golê mezin ê.

Dilê wî wek şelala Muradiye zêlal e.

Min ji Kurdekî hez kir.

Çavên wî hingivîn in, gotinên wî helbest in, kenê wî wek şûrê Elî tûj e.

Min ji Kurdekî hez kir.

Mîna evîna Zîn û Mêm.

Min ji Kûrdekî hez kir.

Şevval Güldem

Yalnızlık

Kaç zaman oldu Kaç asıra bedel.
Yarım kalmış hikayeler ve bitmiş hikayeler.
Yalnızlığı anımsatan karanlık geceler.
Bitmeyen uzun yollar üstelik sonu hüznü dolu.
Ardından akan göz yaşları.
Yere göğe sığmayan dert ve kedere
dönüşmüş sevdalar.
Dünü, bu günü, yarını karışmış,
Yaşamayı unutmuş insanlar.
Bekleyen, umut eden, terkedilmiş, giden,
aldatılan, yalnızlığı seçmiş insanlar.
Çilekeş dört duvar ve bir dal sigara.

Şevval Güldem

Yalnızlık kenti

Eyy İstanbul!!
Eyy gözlerinde onu bulduğum;
Sen değil misin beni yalnızlığına mahkum bırakan?
Sen değil misin özlemi, çaresizliği öğreten?

Eyy! İçinde kaybolduğum şehir;
Sen değil misin onu benden alan?
Sevdamı benden alan;
Sen değil misin çiçeğimi dalından koparıp başkasının bahçesine diken?

Şimdi sen söyle ben nerden bulayım sevdamı?

Şevval Güldem

Yarım kalmışlık

Sana gitme demeyeceğim.
Yalanlar söylüyorsun.
Korkak adamlara;
Sevda ağır gelir, yalanlar basit.
Baharını kışa çevirir.

Gidersen aklım kalır, kalbim kalır.
Uzun ve uykusuz geceler kalır.
Bitmeyen dert ve yetmeyen sigaram kalır.
Geriye gömülmüş ömrüm kalır
Gidersen eksik kalırım.
Gitme.

Şevval Güldem